

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci,

žalobce: X, narozený dne X
bytem X
zastoupen JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL.M., advokátem
sídlem Rumunská 12, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí

žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 23. 11. 2020, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta žalobcova žádost o prodloužení pracovní karty, neboť zaměstnavatel žalobce (společnost X byl shledán podle § 178f odst. 1 písm. a) téhož zákona nespolehlivým. Správní orgán I. stupně vycházel ze sdělení Okresní správy sociálního zabezpečení Liberec (dále jen „OSSZ“) ze dne 19. 6. 2020, v němž bylo uvedeno, že zaměstnavatel žalobce měl ke dni 31. 5. 2020 nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 2 256 132 Kč a na penále ve výši 1 158 821 Kč. Na nedoplatek pojistného byl dne 10. 2. 2020 povolen splátkový kalendář. Správní orgán I. stupně s odkazem na § 178e odst. 1 zákona o pobytu cizinců konstatoval, že nebyl sjednán splátkový kalendář na penále, tudíž se v případě zaměstnavatele žalobce nejedná o bezdlužnou osobu. Uzavřel proto, že zaměstnavatel žalobce je ve smyslu § 178f písm. a) zákona o pobytu cizinců zaměstnavatelem nespolehlivým.

2. Žalovaný se s posouzením správního orgánu I. stupně plně ztotožnil. Uvedl, že zaměstnavateli žalobce byl sice povolen splátkový kalendář na nedoplatek pojistného, nebyl však sjednán splátkový kalendář na penále, tudíž se nemohlo jednat o osobu bezdlužnou, a tedy o spolehlivého zaměstnavatele.
3. Žalobce ve včasné žalobě nejprve obecně namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné. Skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy a vyžaduje doplnění, navíc došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, což mělo za následek nezákonnost rozhodnutí.
4. Žalobce brojil proti závěru žalovaného, že zaměstnavatel žalobce je zaměstnavatelem nespolehlivým dle § 178f zákona o pobytu cizinců, neboť není osobou bezdlužnou ve smyslu § 178e téhož zákona. Namítal, že správní orgány posoudily bezdlužnost jeho zaměstnavatele chybně, když nesprávně zhodnotily rozhodnutí OSSZ ze dne 10. 2. 2020, č. j. X. Z této listiny dle žalobce jednoznačně vyplývá, že zaměstnavatel žalobce požádal o placení dlužného pojistného a penále ve splátkách a OSSZ shledala povolení splátek vhodným a účelným, a proto je povolila. V tomto rozhodnutí je také uvedeno, že výše penále bude vyčíslena až po ukončení splátek. Podle § 178e odst. 1 zákona o pobytu cizinců se za bezdlužnou pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky. Výklad přijatý žalovaným, že je nutné sjednat zvlášť splátkový kalendář na penále, které se počítá z dlužného pojistného, na které je povolen splátkový kalendář, nemá podle žalobce oporu v zákoně a není ani logický.
5. Žalobce také namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a to zejména proto, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce. Žalobce tvrdil, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné i z důvodu nesrozumitelnosti. Z napadeného rozhodnutí totiž není zřejmé, z jakých podkladů žalovaný vycházel při posuzování bezdlužnosti zaměstnavatele žalobce. Podle odůvodnění napadeného rozhodnutí vycházel pouze ze sdělení OSSZ ze dne 19. 6. 2020, a není tak

zřejmé, zda vzal v potaz té rozhodnutí OSSZ ze dne 10. 2. 2020, či potvrzení OSSZ ze dne 2. 12. 2020, která jsou součástí spisu.

6. Žalobce žalobu v zákonné lhůtě doplnil o argumentaci, že byla porušena zásada legitimního očekávání a předvídatelnosti správního rozhodování. Ve stejný den, kdy byla podána žádost žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z důvodu uvedeného v § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců., tj. dne 29. 4. 2020, byly totiž podány další dvě žádosti pro jiné zaměstnance totožného zaměstnavatele. Tyto žádosti byly na rozdíl od žádosti žalobce vyřízeny kladně. Žalobce uzavřel, že správní orgán je povinen dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly, což nebylo v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dodrženo.
7. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.
8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný nesouhlasil s námitkou žalobce, dle které je skutkový stav, jenž žalovaný vzal za základ napadeného rozhodnutí, v rozporu se spisy. Žalovaný totiž vycházel ze sdělení OSSZ ze dne 19. 6. 2020 a potvrzení OSSZ ze dne 2. 12. 2020, z nichž jednoznačně vyplývá, že splátkový kalendář byl povolen pouze na uhrazení nedoplatku na pojistném a nikoli na penále. Z tohoto důvodu nelze zaměstnavatele žalobce označit za osobu bezdlužnou. K tvrzení o chybném posouzení rozhodnutí OSSZ ze dne 10. 2. 2020 žalovaný uvedl, že takový doklad se ve spise nenachází a žalobce jej nepřiložil ani k žalobě. Dle žalovaného byly splněny všechny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce o prodloužení platnosti doby zaměstnanecké karty. Navrhoval proto, aby soud žalobu zamítnul.
9. Žalobce na vyjádření žalovaného reagoval písemnou replikou, k níž přiložil rozhodnutí OSSZ ze dne 10. 2. 2020, č. j. X, na něž odkazoval v žalobě, a ze kterého vyplývá, že zaměstnavateli žalobce bylo povoleno placení dlužného pojistného a penále ve splátkách s tím, že dluh činí celkem 2 616 132, 94 Kč a dlužné penále činí 0 Kč. Dluh bude uhrazen v 29 splátkách po 90 000 Kč měsíčně se splatností první splátky 27. 2. 2020, další splátky se splatností do 27. dne v měsíci a poslední 30. splátka ve výši 6 132, 94 Kč. Žalobce trval na tom, že žalovaný chybně posoudil otázku bezdlužnosti zaměstnavatele žalobce, neboť mu byl rozhodnutím ze dne 10. 2. 2020 povolen splátkový kalendář na nedoplatek pojistného i na nedoplatek penále. Ze sdělení OSSZ ze dne 19. 6. 2020 a ze dne 2. 12. 2020 vyplývá, že zaměstnavatel žalobce skutečně řádně a včas hradil splátky ve výši 90 000 Kč měsíčně, neboť ke dni 31. 5. 2020 byl nedoplatek na pojistném nižší o 360 000 Kč (tj. čtyři splátky) a ke dni 2. 12. 2020 byl nedoplatek na pojistném nižší o 912 000 Kč (tj. o deset splátek).
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2001 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s.
11. K projednání žaloby nařídil soud ústní jednání. Žalovaný se k ústnímu jednání bez omluvy

nedostavil, o odročení ústního jednání nepožádal. Žalobce setrval na svých argumentech uvedených v žalobě, jejím doplnění a replice k vyjádření žalovaného. Při jednání soud provedl důkaz rozhodnutím OSSZ ze dne 10. 2. 2020, č. j. X, platebním výměrem vystaveným OSSZ dne 27. 12. 2019, č. j. X, výkazem nedoplatků ze dne 4. 2. 2020, č. j. X, a zprávou OSSZ ze dne 20. 12. 2021.

12. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí žalovaného ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím o zamítnutí žalobcovy žádosti o prodloužení pracovní karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců, neboť zaměstnavatel žalobce byl shledán podle § 178f odst. 1 písm. a) téhož zákona nespolehlivým.
13. Podle § 44a odst. 11 věty první zákona o pobytu cizinců *Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nespĺňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e,) a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), e) a f) se použije obdobně.*
14. Podle § 46 odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců *Pro zaměstnaneckou kartu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum. Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, je-li zaměstnavatel cizince podle § 178f nespolehlivý.*
15. Podle § 178f odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *Za nespolehlivého zaměstnavatele se pro účely tohoto zákona považuje zaměstnavatel, který není bezdlužnou osobou podle § 178e.*
16. Podle § 178e odst. 1 zákona o pobytu cizinců *Za bezdlužnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek, s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky, a) u orgánů Finanční správy České republiky, b) u orgánů Celní správy České republiky, c) na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a na penále a d) na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále.*
17. Soud se nejprve musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. K nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů lze obecně uvést, že se primárně týká nedostatků jeho odůvodnění. Náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí jsou stanoveny v § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v něm uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak uvažil o návrzích a námitkách účastníků a o jejich vyjádření k podkladům rozhodnutí. Nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů je tedy takové rozhodnutí, z něhož nelze seznat, jaké skutečnosti vzal správní orgán za podklad svého rozhodnutí, na základě jakých důkazů tak učinil, jak se vypořádal s námitkami a návrhy účastníka řízení, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů, podle kterých právních norem rozhodoval a proč. Rozhodnutí odvolacího orgánu se považuje za nepřezkoumatelné také tehdy, jestliže z něj není zřejmé, jak se vypořádal s odvolacími námitkami účastníka řízení

(srov. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84).

18. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se dostatečně vypořádalo s odvolacími důvody, které žalobce vznesl. Žalovaný stejně jako správní orgán I. stupně vycházel ze sdělení OSSZ ze dne 19. 6. 2020, dle něhož má zaměstnavatel žalobce nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na penále, splátkový kalendář byl přitom žalobci povolen jen na nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nikoliv na penále. Soud jen pro úplnost dodává, že nic jiného nevyplývá ani ze sdělení OSSZ ze dne 2. 12. 2020, které žalobce přiložil k odvolání. Ve shodě se správním orgánem I. stupně dospěl žalovaný k závěru, že se proto v případě žalobcova zaměstnavatele nejedná o osobu bezdlužnou. Tento závěr žalovaného soud považuje za srozumitelný a přezkoumatelný. Skutečnost, že žalobce s takto prezentovaným názorem žalovaného nesouhlasí, nezakládá sama o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Důvody, pro které považoval žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zamítnutí žádosti o prodloužení pracovní karty, jsou z odůvodnění napadeného rozhodnutí seznatelné a žalobci nic nebránilo, aby proti tomuto závěru vznesl námitky, což v žalobě ostatně také učinil.

19. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce žádostí ze dne 29. 4. 2020 požádal o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty z důvodu uvedeného v § 44a odst. 9 zákona o pobytu cizinců. Z podané žádosti vyplývá, že žalobce hodlal být i nadále zaměstnán na dosavadní pozici „Obsluha strojů na výrobu a zpracování výrobků z papíru (81430)“. K žádosti žalobce doložil pracovní smlouvu ze dne 1. 8. 2019. Správní orgán I. stupně si dne 28. 7. 2020 vyhotovil do spisu kopii sdělení OSSZ ze dne 19. 6. 2020, v němž se uvádí, že zaměstnavatel žalobce má ke dni 31. 5. 2020 nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti ve výši 2 256 132 Kč a na penále ve výši 1 158 821 Kč. Na nedoplatek pojistného byl dne 10. 2. 2020 povolen splátkový kalendář.

20. Ze zprávy OSSZ ze dne 20. 12. 2021 soud ověřil, že zaměstnavatel žalobce měl a stále má nedoplatek na penále. Nedoplatek na pojistném a na penále byl vyměřen výkazem nedoplatků č. j. X, vystaveným dne 4. 2. 2020 ke dni 31. 1. 2020 a platebním výměrem č. j. X, vystaveným dne 27. 12. 2019. Výše uvedenému zaměstnavateli byl rozhodnutím č. j. X ke dni 10. 2. 2020 povolen splátkový kalendář na nedoplatek na pojistném, nedoplatek na penále ale není předmětem splátkového kalendáře.

21. Žalobce se mýlí, pokud má za to, že správní orgány nutí jeho zaměstnavatele sjednat splátkový kalendář na penále ze splátek dlužného pojistného, které bude vyčísleno až po ukončení splátek (viz rozhodnutí ze dne 10. 2. 2020, č. j. X). Penále, na kterém má zaměstnavatel žalobce nedoplatek a na které nebyl sjednán splátkový kalendář, je penále vyměřené platebním výměrem č. j. X, vystaveným dne 27. 12. 2019 ve výši 1 012 275 Kč.

22. I kdyby snad správní orgány v jiných případech při posuzování bezdlužnosti zaměstnavatele žalobce pochybily, neznamená to, že měly stejným způsobem postupovat i v případě žalobce. Soud proto nedoplňoval dokazování spisem vedeným správním orgánem I. stupně pod č. j. X, ani předkládací zprávou k prodloužení zaměstnanecké karty ze dne

28. 5. 2020, č. j. X, neboť to považoval pro posouzení důvodnosti žaloby za zcela nadbytečné. K doložené předkládací zprávě soud pouze pro úplnost poznamenává, že ta sama o sobě neprokazuje, že ve zprávě uvedenému žadateli platnost zaměstnanecké karty skutečně prodloužena byla. Předkládací zpráva je totiž dřívějšího data než sdělení OSSZ, z něhož se správní orgán I. stupně dozvěděl o tom, že zaměstnavatel X není osobou bezdlužnou. Ani námitku porušení zásady legitimního očekávání a předvídatelnosti správního rozhodování soud proto za důvodnou nepovažuje.

23. Soud tedy na základě shora uvedené argumentace dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítnul.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. února 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu

